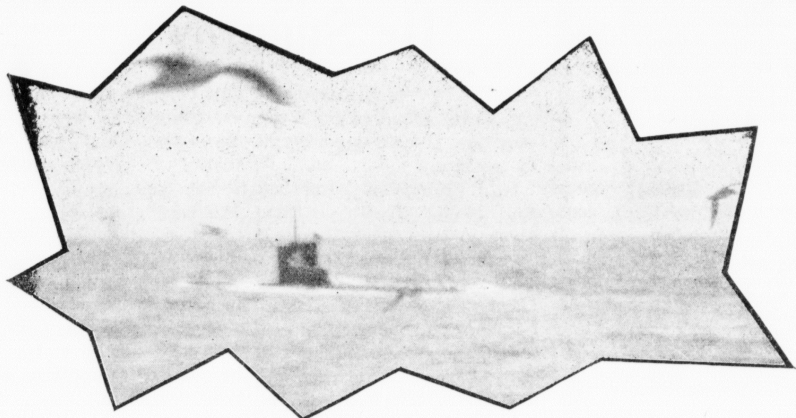


Fekk russiskan undirvatnsbát í trolíð



Russíski u-báturinn, sum Tindhólmur fekk í trolíð við Norðurnoreg.

Fiskiforini, ið roynt hava á Norðbankanum og ymsa aðrastaðni við Norðurnoreg hava í seinastum verið tarnað nakað í fiskiskapi teirra av ókendum undirvatnsbátum, ið stundum hava verið so neskir, at teir

hava forkomið teimum fiski-reiðskap og harvið velt teimum stórt peningaligt tap.

Á síðsta túrnium, Tindhólmur gjørdi, fekk hann ein av hesum kavbátum í trolíð og mundi verið um ein háls av honum.

Nakrar dagar fyri hesa hend- ing, hann lá bakk tann dagin, sá hann ikki minni enn tveir undirvatnsbátar liggja og andova nakað burturi. Hesir vóru myrkagrái á liti, meðan tann, teir seinni fingi í trolíð var ljósgráur.

Henda dagin, teir drógu inn trolíð, gjørdist knappliga so tungt, at teir ívaðust ikki í, at nakað heilt óvanligt var á vási. Men ógviliga bilsnir gjørdust teir, tá trolíð kom at borði, og hetta stóra dýrið av einum undirvatnsbátinum flotaði upp um 5 favnar frá trolaranum við trolinum uttan á sær.

Trolíð var vavt um sjálvt tornið í minsta lagi, og tað samsaði so fast at, at mennir ikki høvdu møguleika at sleppa út at greiða tað uttan av sær. Teir settu tá ferð á og sleipaðu trolarin við síðuni til aftan á sær við slikari ferð, at meginparturin av dekkinum lá undir í sjógvi. Teir á trolaranum góvu so mikið út á aftara wirenum, at teir komu at flóta stevnrætt aftur úr undirvatnsbátinum. — Ferðin var stór. Undirvatnsbát- (Framhald á 3. síðu)

at mangir komu ongatið aftur. Óveðrið kom so bráðliga.

Eingin byggir borð fyri báru, áða, hetta vita føroyingar betri enn nakar annar.

Men skipini eru nú størri, sterkari og betri. Vanlukkuboðini, ófrættimar fækast, túbetri.

Nú bragdar aftur við Føroyar.

Hugnaligt, hugnaligt hjá okkum, sum hava gingið oman á stoð og glett okkum yvir fiskafloturnar.

Sunnanmaður.

Minnisorð um ein góðan javnaðarmann

Tá ið ein kemur nakað upp í árin, so verða vinirnir færri og færri, t. v. s. tey vinfólkin, ið ein frá ungum árum hevur kent, fækast ár eftir ár. Ein fer nú og annar tá. Hann, ið eins og undirritaði, býr fáar metrar frá kirkjugarðinum, verður tíðint mintur um, at hansara vinir uttanfyri kirkjugarðin eru færri enn tey innan fyri. Nú fyri stuttum misti eg mín góða vin Hans Paula Sørensen. Hann fór nú einans 59 ára gamal frá konu og smáum børnum, sum hava mist ein góðan mann og pápa. Sjálvandi eru tað tey, ið mest sakna hann men vit onnur, sum kendu hann, fola við teimum eftirsitandi, og samstundis fola vit, at bygd okkara er vörðin ein góðan mann fátækari, hevur mist ein undangongumann bæði til sjós og lands og eisini úr Pór-

keris sóknarstýri, har hann sá i mong ár og altíð var virkisfús og framskygdur, ein fram- burðsmaður av tí rétta slag- num, sum vildi stuðla øllum framburði. Hann spardi aldri seg sjálvan, men stóð á odda alla staðni, har sum ástóð. Øll menniskju, sum arbeiddu fyri framburði, høvdu ein góðan vin og stuðul í honum. Hann var javnaðarmaður við kropp og sál. Onkur segði við hann: »Tú hoyrir ikki heima í javnaðar- flokkinum. Tú hoyrir heima millum kapitalistanna, tí tú hevur stóran handil í heil- sovu og umboðsmaður fyri stór og kend virkir uttanland.« Tá svaraði hann soleiðis: »Eg var føddur fátækur, var ikki farin í skúla, tá ið pápi mín doyði, fór 13 ára gamal til skips, eg veit hvussu fátæk fólk hava tað, og veit, at eingin uttan javnaðar- menn hava arbeitt fyri at bota korini hjá arbeiðsólki og fiski- monnum og fyri at skapa livi- lig kor fyri enkjur, fadírleys, sjúklingar og gomul. Javnaðar- maður var Hans Pauli til sín doyggjandi dag.

Góður fongur

Hóskvöldið var Magnus Heinason liðugur av landa grönlandsveiðina. Hann landaði til Bacalao í Havn, og er henda veiða tann størsta, nakað føroyskt fiskifar hevur landað. Veiðan vá 600 tons netto; hartil hevði hann 127 tunnur av lýsi og 30 tons av lýsi. Teir fóru til Grönlands 25. apríl.

Lærlingaheim í Havn

Fyri ungur menn, ið koma til Havnar at ganga á tekniskan skúla (dagskúla), verður frá 1. september opnað eitt lærlinga- heim, har lærlingarnir bæði kunnu búgva og fáa kostin.

Hetta er eitt bæði gott og neyðugt tiltak.

Poul Knudsen (Knudsen á posthúsinum) hevur keypt húsini hjá Danielsen postmeistara og latið tey innretta til hetta endamál. Síðan hevur hann boðið tekniska skúlanum tey til leigu. Skúlin fer nú undir at rekla hetta lærlingaheim við stuðuli frá meistarafelagnum og við tí vanliga statsstundninginum.

Fyribils verður hetta góða til- tak einans fyri teir lærlingar, ið ganga á skúlan, men hetta er so byrjanin.

Frú Olivia Knudsen verður fyrstoðkvinna.

Stórir var skarin, ið fylgdi honum, og nógvar roður vórðu hildnar, og mong vøkur orð vóru søgd um hann. Sóln skein bæði oman og niðan. Tað var, sum at allar góðar maktir vóru samdar um at heiðra hann. — Hópur av uttanbygdaólki var samankomið. »Porkeningur« sigldi ikki, fyrr enn allir mennir høvdu fylgt Hans Paula til hansara seinasta hildarstað.

Fríð lýsa vit øll yvir minni hansara.

Jóhann H. Danbjørg.

Kyndlarnir stóðu seg væl

Hondbóltsfelagið Kyndil úr Havn fór til Danmarkar við 17 leikarum.

Tann fyrsta dystin leikaði Kyndil móti samansettum jútisk um liðum. Hesar dystirnar vann Kyndil báðar: 12—4 og 8—4.

Teir luttøku í eini ítróttastevnu í Arhus, har teir leikaðu móti einum úrvaldum liði av divisjóns- og seriuleikarum. Henda dystin vann Kyndil við 8—7.

Fjórdi dystin taptu teir. Tað var ímóti divisjónsliði. Úrslatið var 12—18.

Nú bragdær aftur

So slokt tað hevur verið fyri fisk kring Føroyar í seinastuni. Men nú bragdar aftur.

Sandshavið er so fult av fiski sigst, so fult sum nakran tíð. Á grynuni í Sunnbee fiska menn óført. Teir, ið eru úti. — Sunnbingar eru óforir útróðramenn. Men dastið av fólkinum er burturi, og teir, sum eru heima, arbeida uppá Pollin. — Og hetta arbeiði er so vanda- fult, at tað krevur hitt besta veðrið fyri at kunna gerast til lítar. Í vánaaveðri gerst einki. Tí má hitt góða veðrið, vit hava, nýstast dagin langan og út á náttina.

Hýsan er afturkomin. Ófør veiða.

5 og 6 centnar á snøri. Men ikki allir gera hendu rokfiski- skap. Tað vil so vera. Hýsan er eisini sjárlig. Hon stendur nett. Lagið á streyminum hevur nógva at siga. Tað er ikki lett at fylgja henni.

Tveir menn fáa 11 centnar tað verða 1100 × 40 oyru = 440 kr.

Nógvir dagar av hesum slag- num, so verður at hyldnast.

Men, men ... óveðurdagarnir eru nógvir.

Ofra er ódrúgv hjá útróðra- mannum.

Men er hann sókin, kann kortini verða væl burtur úr.

Hugsj um brøðurnar Nolsøe,

synir Andreas hjá Pola.

Teir eru fúsir til arbeiðis, av einum á annað, soleiðis sum veiðilíkindini eru til tað ymska. Úti við snaru. Gera beinanveg- in kvettið, dag eftir dag. So við kalvalínu, tá ið líkindini eru serliga góð. Og ofta ber væl til. Í hýsuróðrinum eru teir ikki slakastir. Raskir menn, men mangir eru hesum líkir. Avreksmenn! Ikki ov nógva sagt!

Og tað hyldnast eisini væl hjá teimum.

Tá ið samanum kemur, man ikki standa slakari til hjá teim- um enn hjá bestu linubátsmen- num og grönlandsútróðramon- num.

Hvussu er við hýsufiskiskapi norðanfyr? T. d. í Klakksvík- ini. Har eru útróðragarpar, so tað munar.

Nú frættist, at menn eru við at selja útróðrabátarnar, ið hesir gævu sjómenn hava lagið milliúnur og aftur milliúnur á land við?

Hvat skal so gerast við hesar sjóhetjur?

Eg segði hetjur. Kanska ikki øllum dámar tað.

Men hvør er tá heilja, um hann ikki er tað, sum í ódn og stormi setur lívið í váða. Tað er so samiliga ikki altíð logn og silvitni.

Teir logdu nógva til, so nógva,